P I
1346

SCENA și EGRANUL

1A
15/316

Radu Beligan (Cerchez) și Alfred Demetriu (Tomovici) într-o scenă din noua lucrare dramatică originală „ZIARIȘTII“ de Al. Mirodan

Coperta I: Gabriel Popescu (Vaţlav) și Irinel Liciu (Maria) în baletul „Fîntîna din Baccisarai“ de V. Asafiev.

P1 1846

În cursul lunii octombrie, iubitorii de muzică din Capitala noastră au avut prilejul să asculte recitalurile şi concertele oferite de renumiţii muzicieni italieni Enrico Mainardi şi Carlo Zecchi.

Violoncelistul Enrico Mainardi a adresat cititorilor noştri următoarele rînduri :

„Per Scena şi Ecran con i migliori auguri."

Enrico Mainardi
Bucureşti 1957

Carlo Zecchi, Enrico Mainardi şi David Oistrach, în mijlocul unui grup de muzicieni romîni.

186.316

BIBLIOTECA ACADEMIEI

STEAUA FĂRĂ NUME

Comedie în 3 acte de Mihail Sebastian

Un orășel de provincie tupilat undeva pe firul Văii Prahovei, și străjuit de o gară mică. Inserarea coboară agale, peronul îngust pare mai cenușiu, încăperea scundă a gării mai afumată. Într-un colț, clipind la lumina lămpii de gaz, un tînăr profesor — Marin Miroiu — scrutează zarea în așteptarea trenului de la București. Cu trenul acesta îi va sosi o carte de astronomie pe care ani în șir a visat-o și pentru care a economisit ban după ban din leafa sa modestă de profesor. O carte care îl va purta prin lumea fermecată a aștrilor, ajutîndu-l să evadeze pentru o clipă din atmosfera înăbușitoare

Marieta Deculescu

— de clevetiri și fățărnicie — a tîrgușorului.

Și iată că un tren face popas în gară. Cartea care deschide poteci spre stele a sosit. Dar odată cu ea, în încăperea afumată și întunecoasă pătrunde și altcineva: Mona, o femeie tînără, frumoasă, elegantă, care a fost dată jos din trenul de Sinaia deoarece călătorea fără bilet. O femeie care pare că încearcă și ea să se smulgă din lumea pecetluită de minciună și josnicie a „înaltei" societăți burgheze.

Radu Beligan

Pentru a o feri de încurcături cu autoritățile, profesorul Miroiu îi oferă găzduire. În odăița lui modestă prezența strălucitoare a Monei echivalează cu apariția unei noi stele în spațiile interplanetare. Marin Miroiu, visătorul care suportă viața zilnică din tîrgușorul de provincie, înecîndu-se în răutatea, meschinăria, trivialitatea din jurul său, numai ca seara să poată respira în voie aerul pur al celeilalte lumi, lumea stelelor, se

îndrăgostește de Mona. Generos, el îi întinde mîna pentru a o conduce în acest univers astral care îi aparține numai lui.

Mona e atrasă de visul naiv, copilăresc al lui Miroiu. Dar numai pentru o clipă. Chiar a doua zi, la insistențele amantului său, un bogătaș brutal, mărginit, cinic — ea pune capăt acestei aventuri de o noapte și se întoarce în lumea din care a venit.

Cît despre Marin M.roiu, el rămîne să viseze mai departe la steaua pe care a găsit-o undeva pe firmament și care strălucește acolo, undeva, nevăzută, ca un simbol al năzuințelor sale către fericire.

Al. Giugaru

„Steaua fără nume“ este una din valoroasele comedii în care regretatul scriitor Mihail Sebastian a izbutit să redea — arborînd un zîmbet ușor ironic, dar plin de duioșie — drama acelor oameni simpli și cinstiți cărora aerul otrăvit al societății burgheze le-a înăbușit aspirațiile spre fericire.

Inspirîndu-se din tradițiile comediilor lui Caragiale, Sebastian a populat orășelul de provincie în care se desfășoară drama lui Marin M.roiu, cu figuri ca domnul Ispas, șeful gării, omul care supraveghează sub masca „cinstei și onorabilității“, singura poartă de

Costache Antoniu

evadare din orășel: gara; ca bătrîna domnișoară Cucu, un fel de „ochii și urechile tîrgului“, care monopolizează campania intrigilor și clevetirilor din întreg tîrgul. Dacă adăugăm acestora pe bogătașul Grig, omul care tratează problemele sufletului omenesc cu aceeași ușurință cu care azvîrle banii pe un număr de ruletă, avem în față tabloul societății dezgustătoare în care se mișcă Marin Miroiu și Mona.

Inainte de a se lăsa cortina, profesorul Miroiu surîde trist privind în urma fericirii sale pierdute. Dar surîsul acesta nu pecetluiește numai o înfrîngere; el exprimă în același timp căldura inimii sale bune, modeste, cinstite, care bate pentru aspirațiile către fericire ale tuturor oamenilor ce visează și iubesc.

La Teatrul Național „I. L. Caragiale“

La Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Omul cu mîrțoaga

Comedie în 4 acte de **GHEORGHE CIPRIAN**

Nu sînt nimic din ceea ce mintea născocește. Sînt un biet om. Un om care a suferit. Atît. Nu vă luați după cîte se spun despre mine"..

(Chirică : Matei Alexandru)

Și atunci se înțelege, ca să nu ai bătaie de cap, te iei după referințe, hotărăști după cum glăsuiesc rapoartele. Dacă crezi ori nu în litera lor, e altceva. Fiecare fuge de răspundere, asta e... Și atunci, firește, lași pe alții să-și spargă capul. E singurul mijloc să nu ți se puie bețe în roate..."

(Inspectorul general : Jenică Constantinescu)

Ei scumpule fiecare trăiește pentru sine. Asta-i adevărul. Restul e poleială.. Apusul civilizat a întărit cu parafe și sigilii vechea mea lozincă: eu, eu și numai eu".

(Nichita : Geo Barton)

Am s-ajung de basm. A început lumea să mă ia la ochi. Prietenii mai cu seamă se prăpădesc de rîs cînd mă văd. ... Mîrțoaga dumitale! Bătaia de joc cade și asupra casei mele. Nevastămea e furioasă. Cu părere de rău, dar te rog să-ți cauți casă..."

(Proprietarul casei : Ion Ulmeni)

Umblați sănătoși. Eu rămîn aici cu prietenul Chirică. Doi pîrliți. Rămîn cu el, să tragem mîrțoaga de coadă împreună !..."

(Varlam : Gr. Vasiliu-Birlic)

Extraordinar. Cu cît trece vremea, cu atît mi se pare mai fantastic. Un cal de care nu știam cum să scap, o gloabă care îmi prăpădea ovăzul degeaba".

(Stăpînul calului : N. Brancomir)

Restul îl știi. M-am lăsat furată de curent, fără gînduri rele la început, ca să scap de plictiseală, pe urmă am intrat în vîltoare. Noroc că m-am oprit la timp. Mă duceam la fund".

(Ana : Maria Bota)

Ca să trăiești bine în viața aceasta, nu e nevoie să te străduiești prea mult. Ajunge să ai o ideie, una singură și mijloace s-o realizezi..."

(Omul cu idei : Ion Manu)

Ce-ai spune, spectatoruie, dacă în miezul zilei, în plin centrul Capitalei te-ai întîlni cu un grup de oameni grăbiţi, preocupaţi.

— Ce căutaţi? i-ai întreba curios.

— Romantismul! — ţi-ar răspunde ei cu seriozitate.

Nu-i aşa că întîlnirea aceasta ţi s-ar părea ciudată, chiar foarte ciudată?

Şi totuşi noi i-am întîlnit pe aceşti oameni — într-una din vizitele făcute la Teatrul Tineretului, „după noutăţi". Regizorul N. Massim ni i-a arătat cu un zîmbet, şi ne-a spus:

— Iată „noutăţile" noastre: „ROMANTICII", noua piesă a scriitorilor Petru Dumitriu şi Sonia Filip.

O întîlnire cu ROMANTICII.

Mircea Anghelescu

Am rămas în sală, curioşi să-i cunoaştem pe aceşti oameni „neobişnuiţi", cum ni se păreau nouă.

Am cunoscut-o întîi pe Marina, o tînără fată frămîntată de dorul de a trăi „o viaţă care să merite să fie trăită".

I-am cunoscut şi pe cei care trăiesc împrejurul ei, oferindu-i mereu alte reţete pentru viaţa pe care şi-o doreşte: „Tanti" Luiza visînd pentru nepoata ei „romantismul" răpirilor senzaţionale, al criminalilor celebri şi al amorurilor dulcege şi sterile. Daniel Cristian, oferindu-i cu graţie studiată, insule imaginare cu palmieri şi cocotieri, menite să adăpostească dragostea, dragostea „pură", „unică" şi „iraţională". Georges, proclamînd cu nestăvilită satisfacţie formula propriului său „romantism" canibalic: dezinfectarea pămîntului... „de această viermăraie scîrboasă care se numeşte omenirea".

Banda Kiki-lor şi Johnny-lor pentru care romantismul este o bîi-

guială fără sens într-un limbaj păsăresc despre lucruri triviale, şi dezgustătoare. Şi, înfine, Andrei Ionescu, tînărul inginer provincial care nu are „formule“ pentru viaţă, şi care trăieşte muncind, luptînd cu devotament pentru cauza socialismului, pentru o viaţă cît mai frumoasă...

Firea ei cinstită, demnă, o îndeamnă pe Marina să se îndrepte tocmai spre acest om. Îl iubeşte pe Andrei şi dragostea ei este încă un îndemn să-l urmeze. Dar în orăşelul de provincie, cu aspect monoton, în căsuţa modestă din care Andrei lipseşte mai întotdeauna, hărţuit de treburi, de şedinţe, de probleme, Marina începe să simtă tristeţea grea a singurătăţii. Incetul cu încetul înţelege că, singură, dragostea n-a izbutit să dea vieţii ei un rost, un rost aşa cum l-a visat. Intr-o zi,

Doina Tuţescu **Cornel Gîrbea**

descurajată, tristă, Marina e pe punctul de a se întoarce la vechile „formule“ ale romantismului. Dar un nou contact cu lumea unde reţetele iubirilor „pure, unice şi iraţionale“ ascund desfrîul, descompunerea morală, josnicia ratării, o dezmeticesc cu totul. Ea înţelege că va trebui să rămînă lîngă Andrei, muncind alături de el. „Să nu fiu un om de prisos, să ştiu pentru ce am trăit, spune ea, să simt că am trăit şi am făcut ceva în viaţă“.

Cît priveşte „formula“ pe care o căuta, Marina o află în cuvintele simple, demne, ale lui Eugen, prietenul soţului ei, care îi explică lui Daniel: „...dă-mi voie să-ţi spun că ceea ce face romantismul vieţii e intensitatea ei. Şi viaţa cea mai intensă care poate fi trăită astăzi e tocmai aceea legată de problemele socialismului“.

Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Ne însoțiți la o repetiție?

ÎNTR-UN CEAS BUN!

piesă în 4 acte (5 tablouri) de V. ROZOV

Ne îndreptăm, pe unul din coridoarele din dosul scenei către sală, dornici să asistăm la pregătirile care se fac la Teatrul Muncitoresc C.F.R. în vederea unei noi premiere. Deodată, ne ciocnim cu un tînăr actor al teatrului, pe care, desigur, şi Dvs. îl cunoaşteţi: Cornel Vulpe. Ne salutăm şi... rămînem pe loc, ţintuiţi de uimire. Tînărul actor e încărcat ca un furgon de bagaje: un geamantan uriaş, un rucsac aidoma şi pe deasupra o plapumă făcută sul.

— Unde pleci? îl întrebăm nedumeriţi.

— In Siberia — ne strigă el. Şi o porneşte in fugă spre scenă.

— Chiar acum?

— Chiar acum. Trenul pleacă peste 40 de minute.

Foarte curios!!! Coborîm în sală. Altă uimire: pe scenă acelaş Cornel Vulpe, înconjurat de cîţiva actori, îi arată tinerei regizoare Georgeta Vlad, bagajele:

— Am împachetat bine plapuma? — o întreabă.

Dintr-un colţ al scenei, Zoe Anghel se îndreaptă spre el cu braţele pline de flori şi-i urează:

— Intr-un ceas bun!

Ce s-o fi petrecînd oare? — ne întrebăm. Noroc că tînăra regizoare a piesei intervine, explicîndu-ne: „N-aveţi nici o grijă. Nu colectivul teatrului pleacă în taigaua siberiană, ci doi din eroii scriitorului sovietic V. Rozov, din piesa „INTRU-UN CEAS BUN".

Incetul cu încetul, în timp ce pe scenă se repetă tabloul cinci — finalul — ne dumirim. Eroii lui Rozov sînt un mănunchi de tineri moscoviţi şi provinciali care se pregătesc să păşească pragul institutelor superioare de învăţămînt. Unii vor reuşi: cei mai dotaţi, cei mai harnici. Ceilalţi se vor întoarce să muncească şi să înveţe cu mai multă rîvnă, pentru ca în anii următori să se prezinte mai bine pregătiţi la examene.

Evenimentele acestea însă, vor lăsa urme adînci în viaţa celor doi fraţi Andrei şi Arcadie, fiii profesorului Averin. Crescuţi într-o casă îmbelşugată, alintaţi de o mamă care vrea cu orice preţ să le netezească drumul în viaţă spre un ţel cît mai uşor de atins, cei doi fraţi sînt cu totul dezarmaţi atunci cînd trebuie să dea piept cu greutăţile. Andrei le priveşte cu superficialitate, cu uşurinţă, iar Arcadie se simte neputincios să le înfrunte şi e gata să se dea bătut.

Iată însă că dragostea unei tinere fete, Maşa, devotamentul şi curajul ei, îl fac, pe Arcadie să înţeleagă că datoria unui tînăr sovietic este să nu ocolească dificultăţile, ci să le învingă. Cît despre Andrei, el găseşte în vărul său, Alexei — venit la Moscova să dea examen pentru a intra la universitate — un exemplu şi un îndemn pentru felul în care va trebui să trăiască. Şi Alexei şi Andrei — amîndoi insuficient pregătiţi — cad la examene. Infrîngerea aceasta îi intristează desigur, fără însă a-i copleşi. Alexei se va întoarce în orăşelul natal din Siberia unde va munci alături de prieteni şi de colegi, iar Andrei îl va însoţi, hotărîţi să înceapă o nouă viaţă.

Părăsim în linişte sala, în timp ce pe scenă se reiau — la indicaţiile regizoarei — ultimele replici. Cuvintele pe care Andrei le spune mamei sale sînt emoţionante: „Oare facultatea e singurul meu drum în viaţă?... Mamă, oare pentru tine, principalul e ce *am să fiu? Principalul e* cum *am să fiu... ce fel de om am să fiu... Căile pot fi diferite, dar oricum, dacă am în mine ceva de ispravă, odată şi odată tot va ieşi la iveală".*

Maestrul Ion Manolescu împărtăşind din experienţa sa tinerilor interpreţi ai piesei

Teatrul Municipal și-a redeschis stagiunea

...în sala „Sf. Sava“ cu drama „Don Carlos“ de Friedrich Schiller. Vă înfățișăm cîteva imagini din piesele repertoriului permanent al acestui teatru, care în acest an — își va desfășura activitatea pe două din scenele Capitalei.

4. Ioana Dan (Doamna de Lerry) și Viorica Rafael (Matilda) în „Un capriciu“ de Alfred de Musset.

Fory Etterlé (Don Carlos) și Septimiu Sever (Marchizul de Posa) în „Don Carlos“ de Fr. Schiller.

→ *6. Vasile Florescu (Bulanov) și Lucia Sturdza Bulandra (Gurmîjskaia) în „Pădurea“ de A. N. Ostrovski.*

Ion Manta (Răzeşul), B. Dabija (Vulpoi) şi Tantzi Cocea (Vidra) în „Răsvan şi Vidra" de B. P. Haşdeu.

Gh. Ghiţulescu (Şerban) şi Tantzi Cocea (Ruxandra) în „Trei generaţii" de Lucia Demetrius.

↓

Titus Lapteş (Crişan), Toma Dimitriu (Horia) şi Septimiu Sever (Cloşca), în noua lucrare dramatică originală „Horia" de Mihail Davidoglu. →

RUSALKA

Operă în 4 acte
de A. S. Dargómîjschi
după un poem
de A. S. Puşkin

Anul acesta s-a împlinit un veac de la premiera operei „Rusalka".

In această lucrare, compozitorul rus A. L. Dargomîjschi (1813—1869) a mers pe calea deschisă de marele său prieten şi îndrumător, M. I. Glinka, zugrăvind figuri de oameni simpli şi folosind în acest scop o muzică inspirată din creaţia populară rusă.

Dargomîjschi a mai scris trei lucrări lirico-dramatice: opera „Esmeralda" după romanul „Notre Dame de Paris" de Victor Hugo, operabalet „Trịumful lui Bachus" şi opera „Musafirul de Piatră", în care s-a servit de textul original şi integral al piesei cu acelaşi nume al lui Puşkin.

„Prin splendoarea ei melodică, prin căldura şi simplitatea inspiraţiei ei, opera „Rusalka" ocupă indiscutabil primul loc după genialele opere ale lui Glinka".

(CEAICOVSKI)

La Teatrul de Operă
şi Balet al R. P. R.

Iulia Baicu-Buciuceanu (Cneaghina) și Cornelia Gavrilescu (Olga)

Mihail Știrbei (Cneazul) și Ioana Nicola (Natașa)

M. Secăreanu (Morarul)
M. Știrbei (Cneazul)

Nunta Lui FIGARO

Operă comică în 4 acte
de W. A. MOZART

Alex. Bădulescu (Figaro)

In decursul acestui an — „Anul Mozart“, — au avuţ şi au loc în toată lumea numeroase manifestări muzicale comemorative, cu prilejul împlinirii a două veacuri de la naşterea genialului compozitor austriac.

La noi în ţară, evenimentul a fost sărbătorit de forurile noastre de cultură, în frunte cu Academia R.P.R., iar cele mai importante colective artistice din capitală şi provincie au organizat spectacole de operă şi concerte consacrate exclusiv creaţiilor lui Mozart.

In acest cadru, Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. a prezentat la sfîrşitul stagiunii 1955/56 opera comică „Nunta lui Figaro“, într-o nouă montare.

Mozart a compus opera „Nunta lui Figaro“ în anul 1786. Autorul libretului, Lorenzo da Ponte, s-a inspirat din piesa cu acelaşi nume a scriitorului francez Beaumarchais. Ideia centrală a piesei — biciuirea moravurilor aristocraţiei corupte din veacul al XVIII-lea — a căpătat o strălucită întruchipare în creaţia marelui compozitor.

Premiera operei „Nunta lui Figaro“ a avut loc la Viena la 28 aprilie 1786.

Iolanda Mărculescu (Suzana)

Cîte ceva despre personaje...

Inteligent şi plin de energie, Figaro — bărbierul contelui Almaviva — este sugestiv definit de guvernanta Marcelline: „Intotdeauna bine dispus, bucurîndu-se din plin de prezent, privind cu încredere viitorul şi plin de viaţă, viaţă, viaţă!"

Despre Suzana, logodnica bărbierului, s-ar putea spune că e un Figaro cu fustă. Insufleţită de bucuria măritişului, ea ştie cum să se poarte pentru a-şi salva cinstea: cu iscusinţă, cu vioiciune, cu farmec.

Cu toată aparenţa sa atrăgătoare, cu toate „darurile" sale de seducător, Contele Almaviva este pus în situaţii comice care subliniază contrastul dintre ceeace vrea el să pară şi ceeace este în realitate: un stăpîn arogant, abuziv şi nerecunoscător.

Şerban Tassian (Contele Almaviva)

Arta Florescu (Rosina)

Contesa — altădată Rosina cea mult iubită de contele Almaviva — e acum o victimă a frivolităţii soţului ei. Aliată cu Suzana şi cu Figaro spre a dejuca planurile contelui, ea îşi va vedea soţul revenindu-i, pocăit.

Un personaj pitoresc şi plin de farmec este Cherubin, pajul îndrăgostit de Contesă, de toate femeile, adolescentul îndrăgostit de... dragoste".

La Teatrul de Operă şi Balet al R. P. R.

Povestea porcului

Prelucrare şi dramatizare de Veronica Porumbacu şi Viorica Filipoiu, după I. Creangă

In seara aceea, cînd intraseră în magazia de decoruri a teatrului, păpuşile şi marionetele găsiseră în raft o nouă marionetă: O fată blondă, sfioasă, tristă. Stătea tăcută dusă pe gînduri, la locul ei Ostenite cum erau după spectacol, celelalte nici n-o luaseră în seamă. Tăiaseră o vreme, apoi aţipiseră, biruite de oboseală.

Deodată, se treziră speriate: cineva umbla prin magazie. Tiptil, una [din marionete o pornise la drum prin întuneric. Cînd ochii somnoroşi li se deprinseră cu întunericul, deslusiră lesne chipul bălai al [nou] venite.

Curioase, porniră tiptil pe urmele ei.

Fata încălţase o pereche de opinci de fier şi străbătea pe rînd potecile întortochiate ale decorurilor. Erau cît pe aci s-o piardă din ochi, cînd într-un tîrziu, o auziră chemînd prin întuneric: „O, Tu, Soare-Răsare, vino-mi în ajutor!"

Păpuşile s-au privit speriate. Ce s-o fi întîmplat? Sprinteni, Fraţii Liu s-au repezit toţi deodată la comutatoare şi un val de lumină inundă încăperea. Ingenunchiată pe culmea unui munte străveziu, fetiţa se ruga. Se ruga Soarelui-Răsare să-i arate drumul spre locul unde fiica cea rea a babei Hîrca ţinea închis pe bărbatul [ei] cel drag, pe Gheorghiţă.

— Cine eşti? — au strigat păpuşile într-un glas.

— Mădălina! — a răspuns ea.

— Noi nu te cunoaştem. Din ce poveste vii?

— Dintr-o poveste veche a unui moş sfătos, pe nume Creangă: Povestea porcului.

Păpuşilor le-a trecut spaima. Au privit-o şi i-au zîmbit ca unei prietene vechi. Iar Mădălina, le-a făcut semn cu degetul pe buze:

— Ssst! Tăceţi! Culcaţi-vă! Lăsaţi-mă să-mi repet rolul. E un rol greu...

. . . . . .

Tîrziu, tîrziu, cînd în magazia cu decoruri păpuşile dormeau de mult, găinuşa cea isteaţă a deschis un ochi: peste hăul unei ripe, cobora Mădălina pe un pod de aur, ţinîndu-l pe Gheorghiţă de mînă.

„Frumoasă poveste," — a zîmbit găinuşa cea isteaţă.

A închis ochiul şi a adormit la loc.

LA TEATRUL ŢANDĂRICĂ LA TEATRUL ŢANDĂRICĂ LA TEATRUL ŢANDĂRICĂ LA TEATRUL ŢANDĂRICĂ LA TEATRUL ŢANDĂRICĂ

dramatizare de M. Manoilescu, după [fra]ţii Grimm

Vă mai amintiţi? Eu sînt mezinul celor şapte p[itici]. Acel care, cu vocea mai subţire ca subţirea coard[ei] viorii, întrebam plin de spaimă în paginile pove[stei]: „Cine a dormit în patul meu?" Decenii, decenii [în] şir, întrebarea mea a răsunat în amintirile celor [mici] nici sau în nopţile cu basme ale celor mici: „Cin[e a] dormit în patul meu?" Şi tot decenii în şir, [Alba] ca Zăpada a poposit ostenită, speriată, în că[su]ţa noastră primitoare din mijlocul pădurii. Eu eram totdeauna cel mai bucuros că am o soră mai [mare] şi o tovarăşă de joacă. Eu plîngeam totdeauna mai amarnic ca toţi cînd Albei ca Zăpada i se întîmpla vre-un rău din pricina hapsînei de împărăteasă şi tot eu jucam cu foc la nunta ei cu Făt-Frumos.

De curînd — şi pentru asta vă scriu — am pornit într-o călătorie: nici prea lungă, nici prea grea, dar tare ciudată. Am străbătut meleagurile întortochiate ale unei cărţi de poveşti, pînă am ajuns la hotarele ei: Dincolo de ele, începea o ţară fermecată: ţara păpuşilor şi a marionetelor. Niciodată, pînă atunci, nu mai văzusem aşa ceva: zeci de prieteni din basmele lumii, întindeau braţele şi mă chemau: „Haide, vino la noi! O să petrecem de minune!" M-am întors iute la căsuţa noastră şi — bătînd din palme — le-am spus şi celor-laţi veştea despre ţara fermecată de la hotarul cărţii de poveşti. Ne-am împachetat în grabă tot avutul şi am pornit-o, cîntînd, să vizităm ţara cea nouă.

E tare bine aici! In fiecare seară ne adunăm toţi prietenii din basmele lumii şi depănăm amintiri despre peripeţiile prin care am trecut, peripeţii pe care le cunoaşteţi şi voi, pentrucă faima lor a ajuns pînă la urechile oamenilor şi oamenii au scris despre ele.

Acum vă las: seara aceasta e rîndul nostru să depănăm amintiri. Amintiri despre ne mai pomenite păţanii ale Albei ca Zăpada, ale celor 6 pitici, fraţii mei mai mari, şi ale mele

Cel de-al şaptelea pitic.

Suflete de viteji

Cînd — părăsind zgomotul străzii, scăldată în lumina strălucitoare a dimineţii de octombrie — păşeşti pe culoarele Teatrului de Operă şi Balet, penumbra şi liniştea care te învăluie sînt surprinzătoare. Ştii precis că întreaga clădire freamătă de activitate... şi — totuşi — uşile capitonate înnăbuşe orice zgomot, iar tăcerea culoarelor nu este punctată decît de rarele şoapte ale unor oameni evident grăbiţi şi preocupaţi şi de paşii vătuiţi ai tinerilor dansatori, sub ale căror

Compozitoarea Hilda Jerea repetă împreună cu V. Marcu, Gabriel Popescu şi Irinel Liciu

halate roşii se ghicesc maiourile de lucru

Dar iată că această tăcere, aproape stînjenitoare, e spartă de un glas, care răsună în difuzoarele răspîndite în întreg cuprinsul clădirii : „Dansatorii şi mimanţii din tabloul III, sînt rugaţi să vină de urgenţă pe scenă" !

Este vocea maestrului de balet V. Marcu — coautor al libretului pentru baletul „Suflete de Viteji', a cărui muzică aparţine compozitoarei Hilda Jerea.

Începe repetiţia !

Mulţumiţi că avem prilejul să privim — fie numai şi o singură oră — colectivul de balerini la muncă, intrăm în sală, unde întunericul compact ne sileşte să ne aşezăm în primele fotolii pe care le dibuim.

Cît de diferită este atmosfera acestei săli de repetiţie de cea — obişnuită — a sălii de spectacol ! Şi — totuşi — este la fel, ba poate chiar mai emoţionantă.

Candelabrele sînt stinse, fotoliile goale — abia cîţiva dansatori aşteptîndu-şi intrarea pe scenă, şi printre ei, mai mult ghicită — Hilda Jerea. Scena, despuiată de mister, luminată „ca acasă", Decorul — un rudiment, atît cît este necesar elaborării mişcărilor de ansamblu.

Lîngă rampă, V. Marcu în mînă cu un microfon, al cărui fir lung îl stînjeneşte adesea, şi un grup de dansatori şi mimanţi, în maiouri de lucru sau haine de stradă...

„Munţii Olteniei' sînt evident de scînduri şi pînză pictată, „puştile" de lemn, iar „copacii seculari" de carton şi plasă. „Haiducii' de pe scenă — atît cei „vechi", cît şi „noii sosiţi" sînt tineri ai zilelor noastre, proaspeţi absolvenţi sau încă elevi ai Şcolii de Coregrafie...

Şi — totuşi, pe măsură ce repetiţia înaintează în acordurile pianului stingher, sub îndrumarea maestrului, iată-i devenind haiduci, haiduci adevăraţi. Plini de revoltă, violenţi, apoi însufleţiţi de bucuria libertăţii dobîndite, încordaţi la pîndă, înfierbîntaţi în luptă... Gesturile devin tot mai sigure, paşii mai liberi... Grupurile se sudează, iar conţinutul de idei şi sentimente al baletului începe să-şi croiască drumul.

Iată ce am văzut, pe scena Teatrului de Operă şi Balet, în acea dimineaţă de Octombrie... Şi această emoţie, care te cuprinde în faţa unei munci nespus de migăloasă şi de preţioasă, menită să desăvîrşească un spectacol ce-ţi va fi oferit în curînd, am vrut să ţi-o împărtăşim şi ţie, viitor spectator, şi judecător al rezultatelor acestei munci.

Melodii... Melodii... Melodii...

Album muzical în trei decenii şi 2 acte
de ELLY ROMAN

„Un cîntec frumos e ca o rază de soare: încălzeşte sufletul, ca un izvor rece, răcoreşte inima: răpeşte, aprinde, potoleşte, stinge.

Prinos de simţire, dar din dragostea de oameni, pleacă din inimă şi ajunge la inimi...“

Aceste cuvinte adresate de compozitorul Ion Dumitrescu compozitorului Elly Roman, la împlinirea a 30 de ani de activitate, stau ca un „motto“ al întregului spectacol care se desfăşoară pe scena Ansamblului de Estradă.

Melodiile ce se succed de-a lungul primului act, aduc parfumul amintirilor — dulci sau amare — strecurate în sufletul acelora dintre noi, care am trecut pragul celui de al treilea deceniu de viaţă...

Rînd pe rînd, duioase sau pline de voie bună, senine sau clocotind de durere şi revoltă, totdeauna însă optimiste şi exprimînd încrederea în viaţă, în triumful ei, cîntecele create de Elly Roman între 1926 şi 1944, reînvie, cu o deosebită putere de evocare, o lume de dureri şi umilinţe, de nedreptăţi, de lupte, de speranţe, o lume pe care compozitorul a cunoscut-o şi ale cărei năzuinţi le-a cîntat cu sinceritate, cu talent.

Mai tîrziu, în zorii unei lumi noi, descătuşată de umbrele trecutului, compozitorul şi-a manifestat aceeaşi activă prezenţă de interpret al bucuriilor omului simplu din ţara noastră. În cîntecele zilelor noastre compuse de Elly Roman cu bucurie, cu avînt, răsună entuziasmul omului liber, stăpîn pe destinul lui, făuritor al unei lumi eliberată pentru totdeauna de oprimare şi nedreptate. In melodiile compozitorului străbate dragostea de viaţă, de oameni, de pace... şi dragostea pur şi simplu.

La Ansamblul de estradă al R. P. R.

INFORMAȚII teatrale

Cinstind aniversarea a 100 de ani de la nașterea marelui dramaturg englez G. B. Shaw, Teatrul Municipal prezintă la începutul actualei stagiuni piesa „Nu se știe niciodată" în regia lui W. Siegfried.

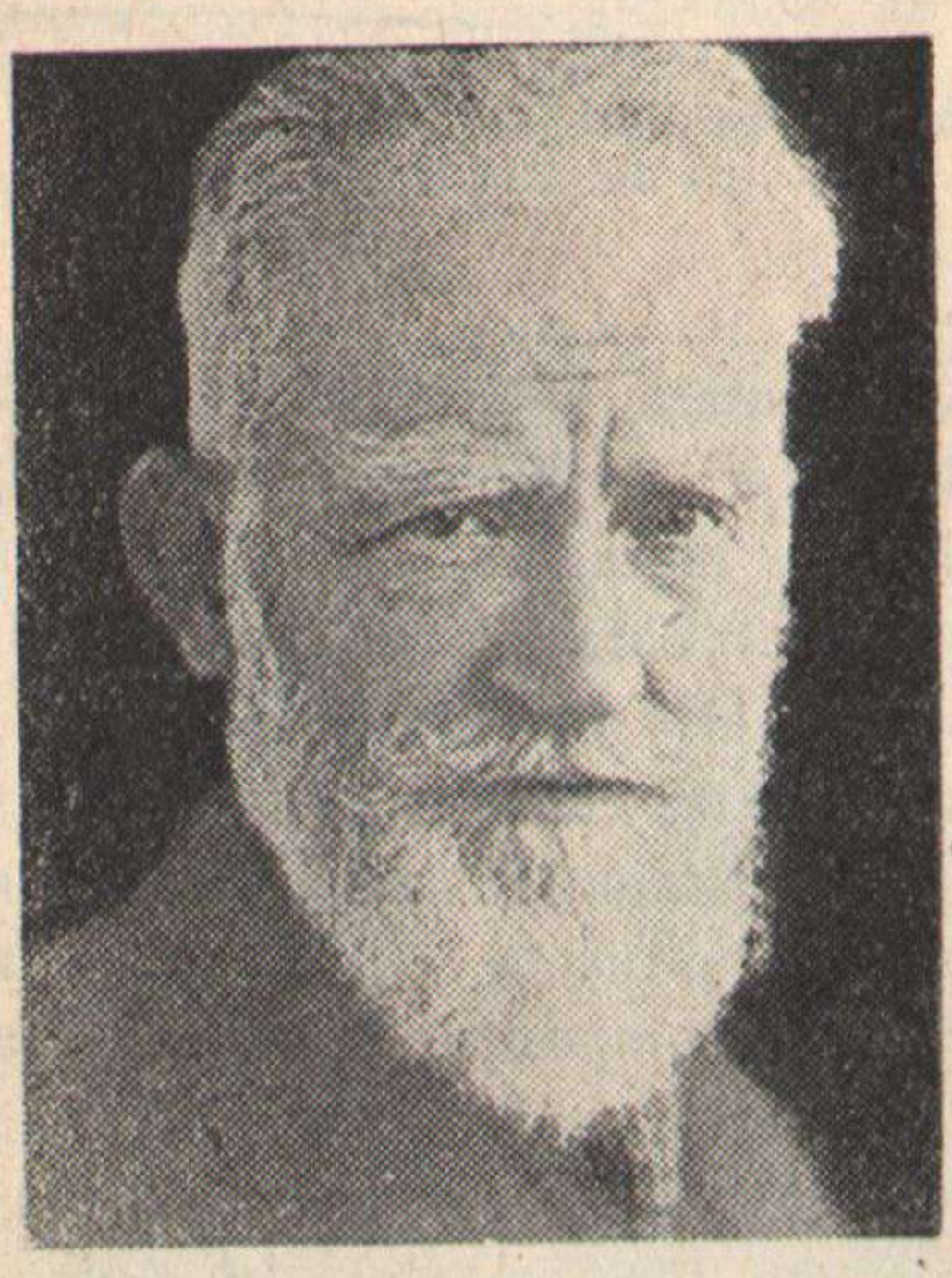

G. B. Shaw

Tot la Teatrul Municipal vor fi reprezentate în cursul acestei stagiuni două noi premiere ale dramaturgiei noastre originale „Hanul de la răscruce" de Horia Lovinescu în regia lui W. Siegfried și „Se cufundă pământul" de Ana Novac în regia lui Ion Olteanu.

★

La Teatrul Armatei au început de curînd repetițiile cu cunoscuta comedie a lui W. Shakespeare „Femeia îndărătnică" în regia lui George Rafael. Rolul Katarinei este interpretat de Nineta Gusti.

INFORMAȚII muzicale

Printre alte manifestări, Filarmonica de Stat „George Enescu" a programat în luna octombrie un recital al Cvartetului Radio (Mircea Negrescu — vioara I-a, Isidor Wechsler — vioara a II-a Marcel Gross — violă și Ion Fotino — violoncel). În program: lucrări de Borodin și Ravel, precum și Cvartetul de coarde Nr. 2 de George Enescu în primă audiție.

★

Pianistul Gheorghe Halmoș din Cluj a dat un recital Chopin.

W. Amadeus Mozart

In luna noiembrie sînt de semnalat concertele-lecții ținute de conferențiarii Ion Marin Sadoveanu despre „Muzică și teatru" și Dragoș Tănăsescu despre Dinu Lipatti.

Bulevardul principal

Stenolit. Acest cuvînt vă este cu totul necunoscut, nu e aşa? Şi totuşi în jurul lui se iscă o adevărată furtună într-unul din oraşelele Ucrainei, în care s-a instituit un concurs în vederea construirii bulevardului principal din localitate. Arhitectul Griţenco urmează să participe la concurs cu un proiect care cuprinde un ansamblu de clădiri executate din stenolit, un nou material de construcţii.

Viktor Beregovoi, inventatorul stenolitului dă însă greş la prima încercare. In jurul lui se ţese o atmosferă de neîncredere de care se lasă influenţaţi prietenul său Griţenco şi iubita sa, Vera.

Dar Beregovoi nu se descurajează. El îşi reîncepe experienţele la o mică fabrică de cărămidă, ajutat de directorul fabricii, de inginerul Galea şi de toţi muncitorii fabricii.

Va reuşi? Stenolitul va deveni un cuvînt obişnuit în lumea construcţiilor? Toate acestea le veţi afla din noua producţie a Studioului de Filme artistice din Kiev, „Bulevardul Principal".

Ernst TALMANN
Conducătorul clasei sale.

„Thälmann întruchipează ca nimeni altul Germania viitoare... în lupta dintre cultură şi barbarie, Ernst Thälmann a devenit un simbol al forţelor morale ale omenirii... Thälmann continuă să ne inspire şi după moartea sa, prin măreaţa lui putere de convingere...".

Martin Andersen-Nexö

O impresionantă realizare cinematografică dedicată luptei eroice a lui Ernst Thälmann, eminent conducător politic, patriot credincios pînă la ultima suflare, cauzei poporului său.

Figura luminoasă a lui Ernst Thälmann, asasinat de hitlerişti în 1944, după 11 ani de temniţă grea este evocată pe ecran de-a-lungul unei acţiuni plină de dramatism.

Filmul oglindeşte evenimentele cele mai semnificative ale anilor 1931—1945, şi-l înfăţişează pe Thälmann luptînd împotriva exploatării şi tiraniei fasciste.

Produs de studiourile „Defa" din Republica Democrată Germană, filmul evocă evenimentele istorice în mijlocul cărora a trăit şi a activat marele conducător al Partidului Comunist German.

Filmul „Ernst Thälmann, conducătorul clasei sale" a fost regizat de cunoscutul director de scenă Kurt Moetzig după scenariul scriitorilor Willi Bredel şi Michael Tschesno Hell. Actorul Günther Simon interpretează rolul titular. In celelalte roluri apar: Hans Peter Minetti (Fiete Jonsen), Karla Runkell (Anna Jonsen), Nikolai Krincikov (colonelul sovietic de tancuri), Carla Hoffman (Rosa Thälmann), Kurt Wetzel (Göring), Fritz Diez (Hitler).

Operă cinematografică de o deosebită valoare artistică „Ernst Thälmann, conducătorul clasei sale" reprezintă o emoţionantă mărturie de recunoştinţă şi dragoste adusă neînfricatului revoluţionar.

Primul eșalon

Cunoscutul dramaturg sovietic Nikolai Pogodin, autorul pieselor „Orologiul Kremlinului", „Aristocrației", „Poemul toporului", și-a propus și a izbutit să înfățișeze în scenariul pe care l-a scris pentru acest film, minunatele realizări ale tinerilor sovietici, porniți să prefacă stepele pustii ale Kazahstanului în grînare îmbelșugate...

Scenariul „Primului eșalon" a fost valorificat de regizorul Mihail Kolatozov, unul dintre maeștrii cinematografiei sovietice care a solicitat, pentru această minunată producție în culori — colaborarea renumitului compozitor Dmitri Șostakovici.

Doi căpitani

Printre cititorii tinerelor generații, puțini sînt cei care nu au urmărit, „cu sufletul la gură", întîmplările lui Sanea Grigoriev, eroul cunoscutei cărți „Doi căpitani" a scriitorului sovietic V. Kaverin.

Alegînd din carte cele mai semnificative episoade, scriitorii V. Kaverin și E. Gabrilovici au realizat scenariul unui film, care transpune pe ecran povestea băiatului curajos, devenit apoi ofițer de aviație și care izbutește pînă în cele din urmă să dezlege pe deplin taina expediției polare a căpitanului Tatarinov.

Oricine se poate mira: „Cum poate fi o „muzică“ cu bucluc?“ Dacă nu credeţi întrebaţi-i pe preşedintele şi pe contabilul colhozului ZORILE! Ba chiar şi pe secretarul Comitetului Raional, Iurcenko! Ei au să vă poată spune. De la dorinţa colhoznicilor de a avea o orchestră, de la munca tinerei Katea Voropai de a pune pe picioare activitatea artistică a colhozului, li s-au tras sumedenie de necazuri, sumedenie de peripeţii şi o straşnică învăţătură de minte.

Tocmai aceste peripeţii le veţi urmări în filmul sovietic MUZICA CU BUCLUC, realizat de către un valoros colectiv artistic în frunte cu regizorul M. Sluţki şi avînd ca principală interpretă pe tînăra comediană E. Savinova.

Cît despre muzică, compozitorul V. Soloviov-Sedoi vă va oferi în acest film cîteva melodii fără... bucluc, dar pline de farmec şi prospeţime.

Volnița

Aţi citit romanul cu acest titlu, apărut nu de mult şi la noi în ţară, în editura „Cartea Rusă“? Cei care au urmărit în paginile cărţii lui Feodor Gladkov epopeea trezirii la viaţă a muncitorilor exploataţi, în cherhanalele de pe ţărmul Mării Caspice, pe la sfîrşitul secolului XIX, vor avea prilejul să reîntîlnească pe ecran figurile atît de cunoscute ale Nastiei şi Anfisei, a micuţului Fedea, a „tăietoarei“ Praskovia şi a atîtor alte personaje, interpretate cu măiestrie de tineri actori ai teatrului şi cinematografiei sovietice.

Tinerei absolvente Rufina Nifontova, care a jucat rolul principal al Nastiei, i s-a acordat pentru talentul şi convingerea cu care a interpretat acest rol, unul din premiile Festivalului Cinematografiei internaţionale de la Karlowy Vary, pentru cea mai bună interpretare.

DRUM neliniștit

Pentru prima oară tînăra cinematografie a R.P. Bulgaria a realizat un film artistic de lung metraj din viața actuală a satelor.

„Drum neliniștit" înfățișează aspecte semnificative din perioada intrării țărănimii muncitoare în cooperativele de producție, perioadă în care lupta de clasă devenise extrem de ascuțită datorită încercărilor unor dușmani de a clătina încrederea oamenilor muncii de pe ogoare în noile forme de viață.

Regizorul Dako Dakovscki a înfăptuit, folosind scenariul lui Stoian T. Daskalov, un film profund realist cu o acțiune dramatică impresionantă.

PODHALE ÎN FLĂCĂRI

Polonia secolului al XVII-lea. Pretutindeni izbucnesc răscoale populare. În regiunile muntoase de la Tatra și Pieniny locuitorii se ridică împotriva crîncenei opresiuni feudale. În fruntea răsculaților se află Kostka-Napierski.

Povestea acestui nefericit conducător al răscoalei populare a constituit o temă cinematografică deosebit de interesantă. Realizatorii filmului „Podhale în flăcări" au izbutit să prezinte spectatorilor o operă de o mare intensitate dramatică, o operă istorică și artistică totdeodată, în care elementul romantic nu stînjenește cu nimic autenticitatea faptelor reale.

Producție a studiourilor poloneze, „Podhale în flăcări" a fost realizat după scenariul și în regia cunoscuților oameni de artă J. Batory și H. Hechtkopf.

Calendar muzical

P. I. Ceaicovski

La 6 noiembrie 1893 *a murit la vîrsta de 53 de ani, marele compozitor clasic rus PIOTR ILICI CEAICOVSKI.*

Născut la 7 mai 1840 Ceaicovski a compus 6 simfonii, uverturi, poeme simfonice, concerte, suite şi alte piese pentru orchestră, zece opere, dintre care cele mai cunoscute sînt „Eugen Oneghin" şi „Dama de Pică", baletele „Frumoasa din pădurea adormită", „Lacul lebedelor" şi „Spărgătorul de nuci", precum şi numeroase lucrări de muzică de cameră, vocală şi instrumentală.

La 12 noiembrie 1833 *s-a născut ALEXANDR PORFIRIEVICI BORODIN, compozitor clasic rus, care a făcut parte din celebrul „grup al celor 5", împreună cu* **Balakirev, Kiu, Mussorgski şi** *Rimski-Korsakov*

Printre lucrările sale mai importante se numără opera „Kneazul Igor", Simfonia a II-a, denumită „a bravilor", tabloul simfonic „In stepele Asiei Centrale" şi Cvartetul de coarde Nr. 2. Borodin a murit în anul 1887.

Calendar teatral

La 10 noiembrie 1759 s-a născut marele dramaturg şi poet german **Friedrich Schiller** (m. în 1805). Militant de seamă al mişcării progresiste din literatura germană a sec. XVIII denumită „Sturm und Drang", Schiller este creatorul celebrelor drame şi tragedii „Hoţii", „Intrigă şi iubire", „Don Carlos", „Wallenştein", „Wilhelm Tell", ş.a.

La 13 noiembrie 1884 a avut loc la Teatrul Naţional din Bucureşti prima reprezentaţie a comediei lui I. L. Caragiale **„O scrisoare pierdută"**, capodoperă a literaturii dramatice romîneşti.

Oficiul de spectacole şi turnee artistice (O.S.T.A.) a început tratative cu oficii de impresariat şi agenţii artistice din ţările de democraţie populară, precum şi din Anglia, Argentina, Australia, Belgia, Franţa, R. F. Germană, Italia, Japonia, S.U.A., în vederea organizării de spectacole şi turnee artistice reciproce.

Pentru stagiunea în curs, O.S.T.A. duce tratative în vederea organizării unor concerte cu concursul pianistului Gerhardt Puchelt şi al cîntăreţei de operă Erna Berger din R. F. Germană, precum şi al sopranei Elisabeth Rose de la Opera din Leipzig. Din Franţa va sosi renumita pianistă Monique de la Bruchelerie, din S.U.A. — unul din cei mai mari violoncelişti de peste ocean, Georg Neikrüg, iar din Australia dirijorul Bernard Heinze.

Publicul din ţara noastră va putea audia de asemenea concertele unor renumite orchestre de muzică uşoară. Din R. Cehoslovacă va sosi orchestra condusă de Karel Vlacha, compusă din 17 orchestranţi şi 5 solişti vocali. Poate fi anunţată de pe acum apropiata sosire în ţară a orchestrei de dans a Radiodifuziunii germane, precum şi a unei renumite formaţii de ghitarişti din Argentina.

Yves Montand

Tot în această stagiune este prevăzută şi sosirea marilor cîntăreţi francezi de muzică uşoară Yves Montand şi Charles Trenet.

În cursul „Lunii prieteniei romîno-sovietice" în cadrul „Festivalului filmului sovietic" organizat de Ministerul Culturii în colaborare cu Consiliul General A.R.L.U.S. pe ecranele cinematografelor din Capitală vor rula noi şi valoroase filme sovietice.

Printre aceste noi producţii trebuiesc relevate: „Asasinatul din strada Dante" o realizare a cunoscutului regizor Mihail Romm, „Drumuri şi destine" un film din viaţa medicilor, „Artistă cu orice preţ", „Ei au fost primii", „Muzică cu bucluc" şi „Volnița".

În afara acestor premiere vor mai rula cîteva din filmele realizate în ultimii ani şi care s-au bucurat de un deosebit succes în rîndurile spectatorilor.

Amintiri de la M. H. A. T.

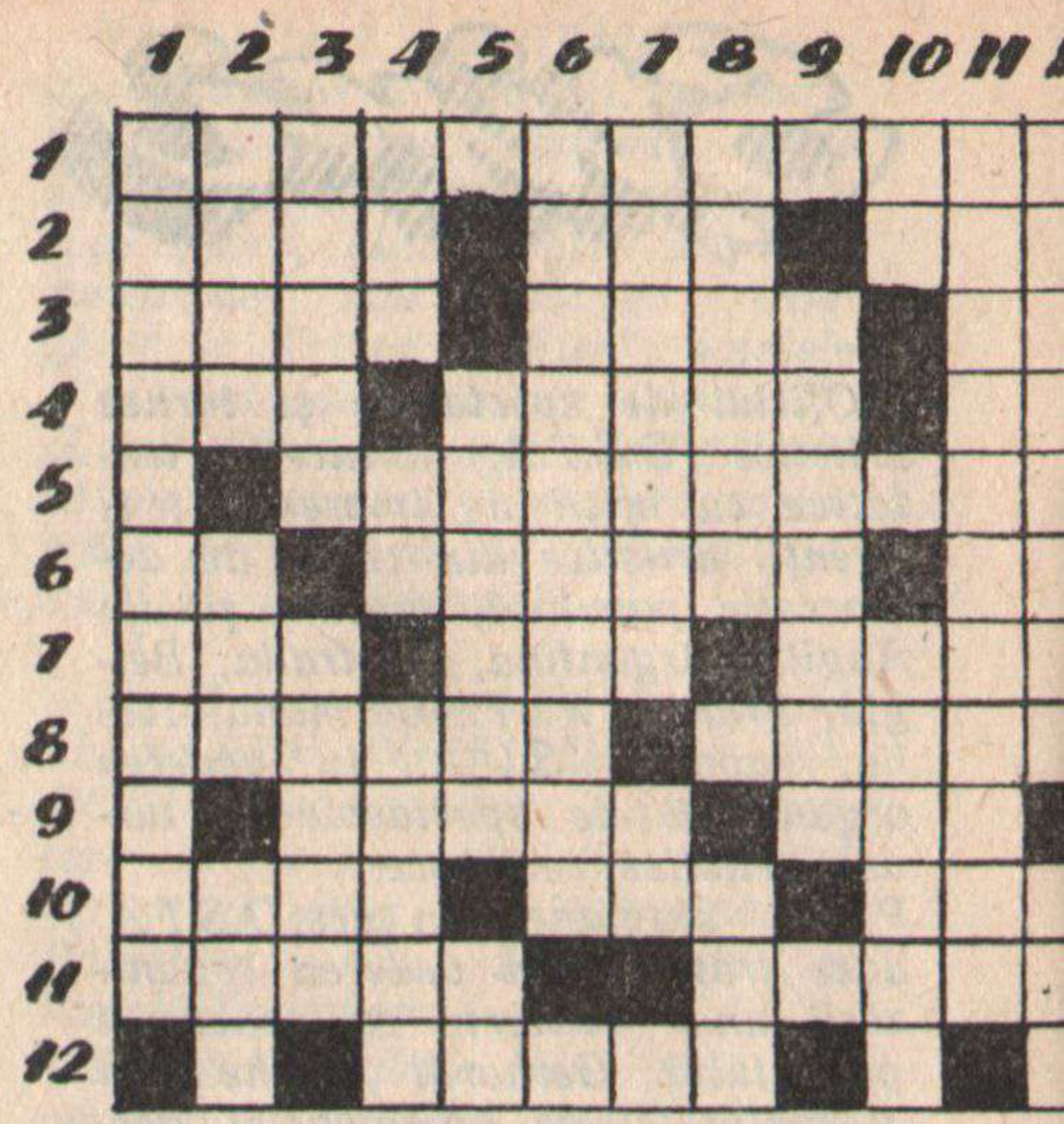

ORIZONTAL

1. Celebru regizor sovietic, creatorul Teatrului Academiei de Artă din Moscova.
2. Instrument muzical cu registru amplu şi cu sunet impresionant (pl.) — Nu mai ţin minte — Coapsă, şold.
3. Piesă de teatru de Maiakovski — Oraş în Polonia — În piept!
4. Acesta — Frică — Marin Rădulescu.
5. Straşnicele, tragicele întîmplări ale lui Romeo şi ale Julietei.
6. Aici a devenit Edmond Dantes conte de Monte-Cristo — Pavel... personaj dintr-o piesă de Mihail Davidoglu — Sînt, pe limba lui Matei Millo
7. Exista — Fişie cusută de jurîmprejurul cortinei — Cele primite de Thibauld i-au adus moartea.
8. Tărcat — Dădu de pomană.
9. Romancier şi dramaturg sovietic, prieten şi colaborator al lui Stanislavski, autor al neuitatului „Azil de noapte" — ...Buhoglindă isteţ batjocoritor al proştilor şi al bogaţilor.
10. Orbită, cerc — Apuc — Gol.
11. Călăuza argonauţilor în căutarea lînei de aur, numele lui se pomeneşte adesea pentru a desemna un aventurier cutezător şi norocos — Personaj din „Azilul de Noapte".
12. Aşa o alintă fratele ei pe Liubov Andreevna Raneeskaia din „Livada cu vişini".

VERTICAL

1. *Personaj din capodopera lui Gogol „Suflete moarte", magistral interpretat şi la Bucureşti de actorul A. N. Gribov.*
2. *Scos din urnă — ...Diavolo, operetă de Auber pe libretul lui E. Scribe — Bărbier*
3. *Clătina — Ochii lui au fost încrustaţi de Junona în coada păunului (mit).*
4. *Zăpada — Tu, acela! — Scriitor clasic rus, autor al „poemului" „Suflete moarte"*
5. *Fundul iadului (mit.) — Nichel.*
6. *Prieten şi colaborator al lui Stanislavski, unul din cei dintîi care s-au interesat de noul său „sistem", încurajîndu-l adesea în clipele de îndoială şi de slăbire a energiei.*
7. *Măiestrit actor al MHAT-ului, pe care l-am admirat de curînd în Solenîi (Trei Surori), Nozdrev (Suflete Moarte) şi Zabelin (Orologiul Kremlinului). — Serveşte-te.*
8. *Care ţine de atom — Cea de la intrarea în sala de spectacol se închide la ridicarea cortnei.*
9. *Impozit, în vechime, proporţional cu numărul de vaci pe care le stăpînea contribuabilul*
10. *Posesiv — Răsfăţa.*
11. *„Orologiul..." capodoperă a dramaturgului sovietic Pogodin aplaudată de curînd şi de spectatorii bucureşteni.*
12. *„Na..." — La fund, titlul original al piesei cunoscute încă din 1904 în ţara noastră sub titlul „Azilul de Noapte".*

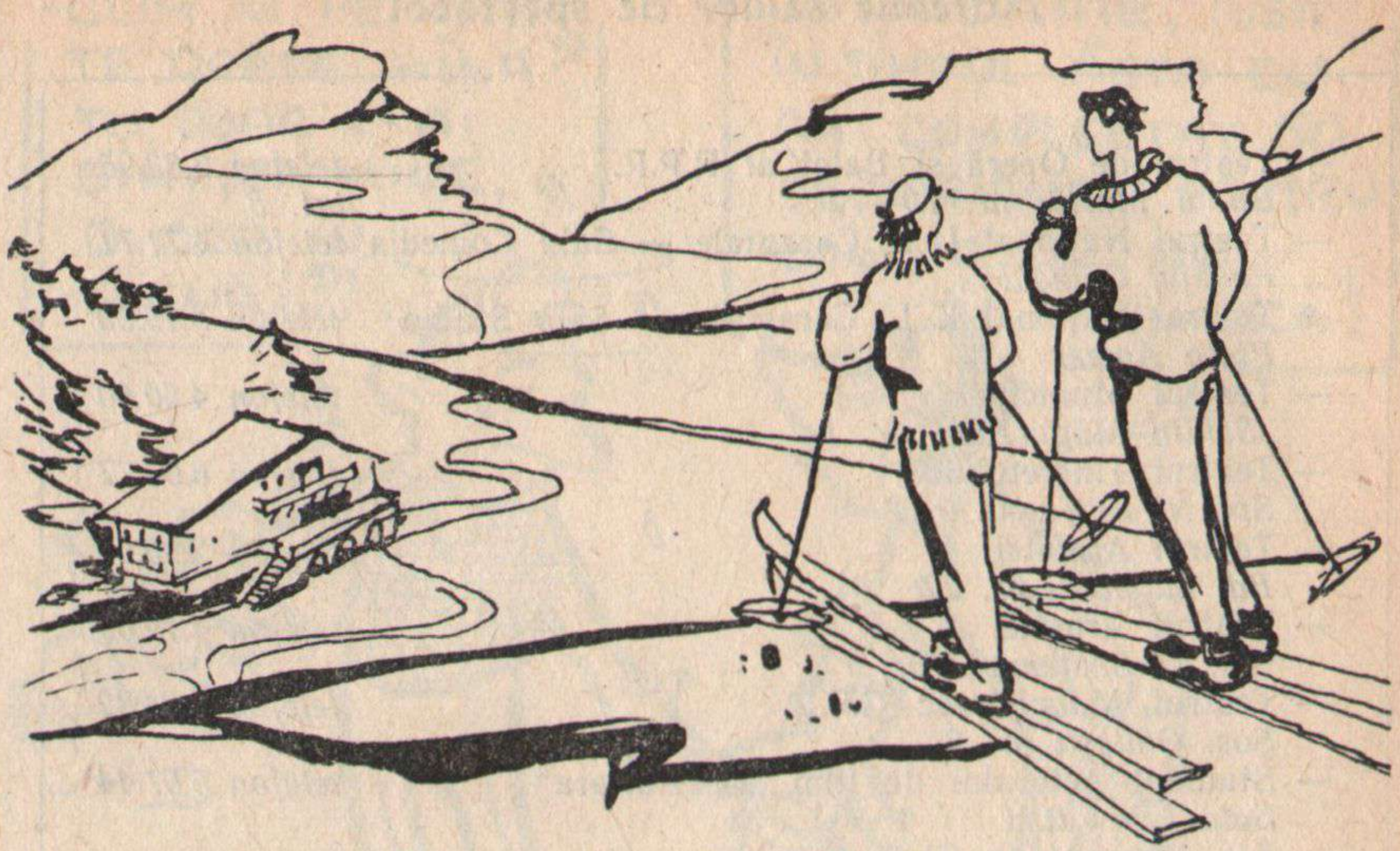

sportivi ! pentru sezonul de iarnă
va puteți aproviziona
cu toate materialele sportive necesare
la magazinele noastre din capitală și provincie
Întreprinderea de Difuzare
M. C. Î. a Materialelor Sportive

DRAGI CITITORI,

Dorind să contribuim la informarea voastră asupra vieții artistice-culturale a Capitalei, începînd de la Nr. 5 vom răspunde la „Poșta Redacției", sau prin corespondență directă tuturor întrebărilor ce ne veți adresa în scris pe adresa „Scena și Ecranul", str. Elie Radu nr. 5.

Scrieți-ne despre ceea ce vreți să știți cu privire la mișcarea teatrală, muzicală și cinematografică a Capitalei.

In ceea ce ne privește ne vom strădui să vă răspundem prompt și cît mai documentat.

„SCENA ȘI ECRANUL"

Adresele sălilor de spectacol

— Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. *Bd. 6 Martie nr. 70—72*	*telefon 3.83.95* *int. 8*
— Teatrul Naţional I. L. Caragiale — Sala Comedia *Pasajul Comedia*	*telefon 4.71.71*
— Teatrul Naţional I. L. Caragiale — Sala Studio *Piaţa Amzei*	*telefon 5.15.53*
— Teatrul Municipal *Schitu Măgureanu nr. 1*	*telefon 4.60.60*
— Teatrul Tineretului *Str. N. Bălcescu nr. 2*	*telefon 6.04.77*
— Teatrul Armatei *Bd. Magheru nr. 20*	*telefon 2.90.05*
— Teatrul Armatei *Cal. 13 Septembrie nr. 6*	*telefon 4.19.05*
— Teatrul Muncitoresc C.F.R. *Şos. Giuleşti nr. 8*	*telefon 6.04.82*
— Studioul Actorului de film „C. Nottara" *Sala Libertatea* *Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2*	*telefon 5.07.44*
— Teatrul Evreesc de Stat	*telefon 9.76.44*
— Teatrul de Stat de Operetă *Splaiul Independenţei nr. 1.*	*telefon 3.98.48*
— Ansamblul de Estradă *Sala Calea Victoriei nr. 174*	*telefon 4.56.51*
— Filarmonica de Stat „George Enescu" *Ateneul R.P.R.*	*telefon 6.00.60*
— Studioul Filarmonicii *Ateneul R.P.R.*	—
— Sala Dalles *Bd. N. Bălcescu nr. 18*	
— Teatrul Ţăndărică *Academiei nr. 18—20* *Sala Orfeu* *Pasajul Comedia*	*telefon 3.2519*

— PATRIA Bd. Magheru 12—14	telefon 2.2.25
— MAGHERU Bd. Magheru 29	telefon 3.92.72
— REPUBLICA Bd. Magheru 2	telefon 1.03.72
— FILIMON SÎRBU Str. Al. Sahia 76	telefon 2.74.50
— V. ALECSANDRI Str. E. Grigorescu 24	telefon 1.81.12
— BUCUREŞTI Bd. 6 Martie nr. 4	telefon 5.61.54
— I. C. FRIMU Bd. 6 Martie nr. 16	telefon 6.29.17
— ÎNFRĂŢIREA ÎNTRE POPOARE Bd. Bucureştii Noi nr. 86	**telefon 7.31.64**
— MAXIM GORKI Cal. Victoriei 48	telefon 6.24.48
— TIMPURI NOI Bd. 6 Martie nr. 18	telefon 5.61.10
— ELENA PAVEL Bd. 6 Martie nr. 14	telefon 5.63.83
— LUMINA Bd. 6 Martie nr. 12	telefon 6.23.35
— CENTRAL Bd. 6 Martie nr. 2	telefon 4.12.24

-CUM, SI PE TINE TE DOARE MÎNA? TU, DOAR N-AI STAT, CA MINE, O ORĂ ÎN SCENĂ!?!
-AI DREPTATE, ÎNSĂ ÎN TIMPUL ĂSTA EU AM COMPLECTAT 50 DE VARIANTE PENTRU CONCURSUL DE DUMINICĂ!

Pronosport!

— VICTORIA
Bd. 6 Martie nr. 7 telefon 6.28.79
— TINERETULUI
13 Decembrie 5—7 telefon 3.49.04
— AL. POPOV
Calea Griviţei nr. 137 telefon 6.26.10
— 8 MARTIE
Str. Buzeşti nr. 9—11 telefon 5.62.79
— GRIVIŢA
Piaţa Ilie Pintilie nr. 2 telefon 6.25.39
— VASILE ROAITĂ
Bd. 1 Mai nr. 57 telefon 7.05.47
— CULTURAL
Calea Griviţei nr. 16 telefon 7.08.58
— UNIREA
Bd. 1 Mai nr. 148 telefon 7.10.21
— C. DAVID
Crîngaşi nr. 42 telefon 4.22.28
— AL. SAHIA
Calea Văcăreşti nr. 21 telefon 9.49.46
— FLACĂRA
Dudeşti nr. 22
— T. VLADIMIRESCU
Calea Dudeşti nr. 97 telefon ..3982
— ARTA
Cal. Călăraşi nr. 158 telefon 9.31.86
— MUNCA
Şos. Mihai Bravu nr. 221 telefon 9.50.79
— CARPAŢI
Cal. Dudeşti nr. 169
— MIORIŢA
Cal. Moşilor nr. 127 telefon 4.27.14
— MOŞILOR
Cal. Moşilor nr. 221 telefon 1.07.49
— 23 AUGUST
Bd. Dimitrov nr. 118 telefon 2.32.77

Pronosport!

— DONCA SIMO
Str. Avrig nr. 1 telefon 1.07.60
— GH. COȘBUC
Cal. Rahovei nr. 118 telefon 4.89.88
— ILIE PINTILIE
Șos. Colentina nr. 84 telefon 2.88.50
— POPULAR
Str. Mătăsari nr. 31 telefon 9.37.43
— M. EMINESCU
Str. M. Eminescu nr. 127 telefon 1.48.36
— 8 MAI
Str. Lizeanu nr. 21 telefon 2.06.88
— LIBERTĂȚII
Str. 11 Iunie nr. 75 telefon 5.07.37
— N. BĂLCESCU
Cal. Rahovei nr. 151 telefon 4.57.90
— OLGA BANCIC
Cal. 13 Septembrie nr. 196 telefon 6.15.14
— AUREL VLAICU
Șos. Cotroceni nr. 9 telefon 6.13.04

I. P. 2, C. 3086

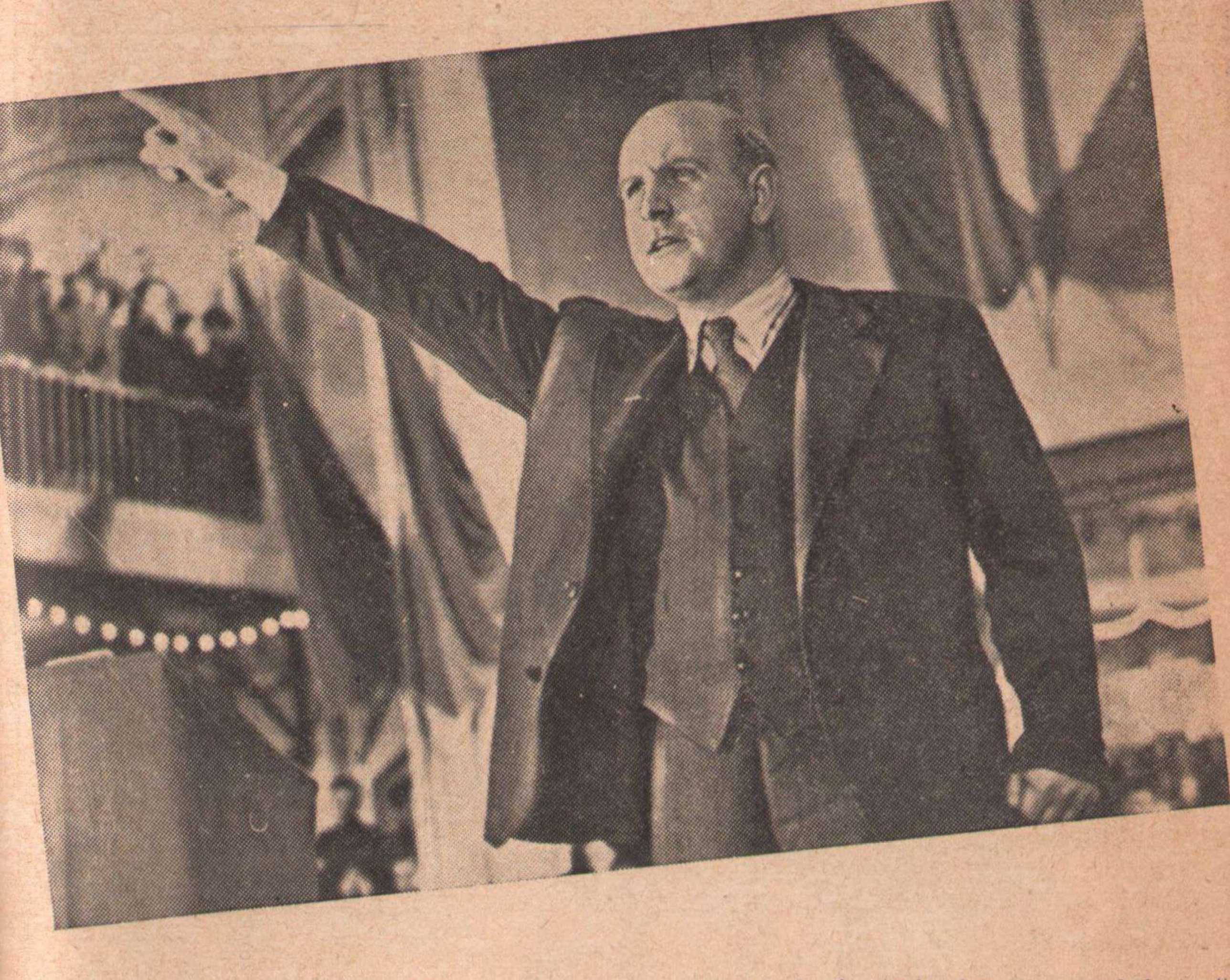

Scenă din filmul „Ernst Thälmann"

Coperta IV : Ţoi Sin Hi — artistă a poporului din R. D. Coreeană

Redacţia şi Administraţia : Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3 97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII